

som konkret egnede. Det vil sige, at de skal vurderes til at være egnede til at modtage ét bestemt barn, men at det ikke vil være relevant, om de ville kunne modtage andre børn.

Det generelle egnedetskriterium er ikke altid velegnet, når der er tale om netværksanbringelser. I netværksanbringelser kan barnets kontakt og relation til familien have større betydning end eksempelvis familiens alder og uddannelsesmæssige baggrund.

Netværksanbringelser er anbringelser hos familie-medlemmer eller andre fra barnets netværk. Ordet netværksanbringelser anvendes – i stedet for slægtsanbringelser – for at understrege, at der ikke nødvendigvis skal være et biologisk bånd mellem barn og plejeforældre. Det centrale er, at der er en vis tilknytning mellem barn og plejeforældre. Der vil oftest være tale om anbringelser hos bedsteforældre, mostre, tanter eller onkler m.v.

Ved indførelsen af netværksplejefamilier vil § 49 fremover komme til at operere med to forskellige plejefamilietyper, der har hvert sit godkendelseskrav. Det bliver derfor relevant at foretage en sondring af, om et anbringelsessted er en netværksplejefamilie eller en plejefamilie godkendt som generelt egnede.

I kommunernes vurdering af om der er tale om en plejefamilie, der skal godkendes som generelt egnet, eller om der er tale om en netværksplejefamilie, er det afgørende, at der lægges vægt på den personlige relation mellem plejefamilien og barnet eller den unge. Hvis den personlige relation mellem familien og barnet eller den unge er afgørende for, at denne familie vælges som anbringelsessted, er der tale om en netværksanbringelse.

Er der tale om anbringelse hos familie-medlemmer som f.eks. bedsteforældre, mostre, onkler, m.v., vil det som udgangspunkt altid være en netværksanbringelse, også selvom der ikke er tale om biologisk familie, men alene social familie/stedfamilie.

Sondringen kan være vanskeligere i de tilfælde, hvor der er tale om at anbringe barnet hos personer, der kender barnet fra mere eller mindre professionelle relationer.

I de tilfælde, hvor det eksempelvis kan være fodboldtræneren, skolelæreren eller klubpædagogen, der har en god relation til barnet eller den unge, vil vurderingen ofte bero på, hvorvidt den pågældende generelt ønsker at arbejde som plejefamilie, eller om ønsket alene vedrører det konkrete barn. I de tilfælde, hvor f.eks. skolelæreren ikke generelt ønsker at arbejde som plejefamilie, men alene ønsker at være plejefamilie for at hjælpe det konkrete barn eller den konkrete unge, vil udgangspunktet være, at han eller hun bliver

en netværksplejefamilie, også selv om vedkommende i princippet kunne opnå en godkendelse som generelt egnet.

Hvis der derimod er tale om personer, som primært har fået tilknytningen i forbindelse med deres professionelle virke i forhold til familiens eller barnets sociale problemer, vil udgangspunktet være, at disse personer ikke skal behandles som netværksplejefamilier. Eksempelvis bliver en tidligere aflastningsfamilie, som gennem deres aflastning, dvs. gennem deres professionelle virke, har skabt en god relation til barnet eller den unge, som gør, at det netop er den familie, der vælges som plejefamilie, som udgangspunkt ikke netværksfamilie.

Kriteriet for, at en netværksplejefamilie kan godkendes, er, at familien skal have de fornødne ressourcer til at give det konkrete barn eller den unge den støtte og omsorg, som barnet eller den unge har behov for, evt. suppleret med den nødvendige professionelle behandling udefra. Det er hensigten, at målgruppen for netværksplejeanbringelser er børn, der ellers skulle have været anbragt i familiepleje. Netværksplejefamilier vil derfor ikke kunne godkendes til børn og unge med så omfattende støtte- eller behandlingsbehov, at de efter praksis på området vil blive placeret på specialinstitution eller særligt opholdssted. En netværksplejefamilie vil godt kunne godkendes til flere børn samtidig, f.eks. søskende. Netværksplejefamilien skal i disse tilfælde have en godkendelse for hvert enkelt barn.

Om § 49, stk. 3

Med lovforslaget stilles der krav om, at den kommune, der godkender plejefamilien, jf. stk. 1 efter 2, skal sørge for, at både plejefamilier og netværksplejefamilier deltager i et kursus, som giver dem den fornødne information og viden om at være plejefamilie. Kurset skal gives i forbindelse med godkendelsen og har til formål at opkvalificere tilbuddene og mindske risikoen for, at plejeforholdet bryder sammen. Kurserne skal derfor både give kommende plejeforældre viden om, hvilken opgave de går ind til og redskaber til at løse opgaven. Kurset omfatter begge plejeforældre og skal være påbegyndt inden godkendelsen.

Kurset skal som minimum omhandle følgende tre aspekter:

1. Omsorg for og opdragelse af børn, herunder forståelse for anbragte børns særlige situation og eventuelle forstyrrelser i børnenes udvikling samt forståelsen for relationen mellem plejefamilie, plejebarn og plejefamiliens egne børn.
2. Samarbejdet med barnets forældre, herunder hvordan barnets og forældrenes relation støttes.